

RITUS COMMUNIONIS

Sacerdos dicit:

Præceptis salutáribus mónti,
et divína institutióne formáti,
audémus dícere:

Pater noster, qui es in cælis:

sanctificétur nomen tuum;

advéniat regnum tuum;

fiat volúntas tua, sicut in cælo, et in terra.

Panem nostrum cotidiánum da nobis hódie;
et dimítte nobis débita nostra,
sicut et nos dimítimus debitóribus nostris;
et ne nos indúcas in tentatióne;

sed líbera nos a malo.

Líbera nos, quæsumus, Dómine, ab ómnibus malis,
da propítius pacem in diébus nostris,
ut, ope misericordiæ tuae adiúti,
et a peccáto simus semper líberi
et ab omni perturbatióne secúri:
exspectantes beátam spem
et advéntum Salvatóris nostri Iesu Christi.
Quia tuum est regnum, et potéstas, et glória in
sæcula.

Dómine Iesu Christe, qui dixisti Apóstolis tuis:
Pacem relínquo vobis, pacem meam do vobis:
ne respicias peccáta nostra,
sed fidem Ecclésiæ tuæ;
eámque secúndum voluntátem tuam
pacificare et coadunare dignérис.
Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum.
Amen.

Pax Dómini sit semper vobíscum.
Et cum spíritu tuo.
Offérte vobis pacem.

RITUS CONCLUSIONIS

Sequuntur, si necessariæ sint, breves annuntiationes ad populum.
Deinde fit dimissio. Sacerdos, versus ad populum, extendens manus,
dicit:

Dóminus vobíscum.

Populus respondet:

Et cum spíritu tuo.

Sacerdos benedict populum, dicens:

Benedicat vos omnípotens Deus,
Pater, et Fílius, et Spíritus Sanctus.

Et omnes, iuxta locorum consuetudines, pacem, communionem et caritatem sibi invicem significant.
Deinde sacerdos accipit hostiam eamque super patenam frangit, et particulam immittit in calicem. Interim cantatur vel dicitur:

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi:
miserére nobis.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi:
miserére nobis.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi:
dona nobis pacem.

Sacerdos genuflectit, accipit hostiam, eamque aliquantulum elevatam super patenam vel super calicem tenens, versus ad populum, clara voce dicit:

Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccáta mundi.

Beáti qui ad cenam Agni vocáti sunt.

Dómine, non sum dignus, ut intres sub téctum meum,

sed tantum dic verbo, et sanábitur áнима mea.

Postea accipit patenam vel pyxidem, accedit ad communicandos, et hostiam parum elevatam unicuique eorum ostendit, dicens:

Corpus Christi.

Communicandus respondet:

Amen.

Et communicatur.

Ant. ad communionem (Hebr 13, 8)

Iesus Christus heri et hódie, ipse et in sæcula.

Deinde, stans ad altare vel ad sedem, sacerdos, versus ad populum, iunctis manibus, dicit:

Orémus.

Súmpsimus, Dómine, læti sacraménta cælestia:
præsta, quæsumus,
ut ad vitam nobis profícient sempiternam,
qui beátam semper Vírginem Maríam
Fílii tui Genetrícem et Ecclésiæ Matrem
profiteri gloriámur.

Per Christum Dóminum nostrum.

Amen.

Populus respondet:

Amen.

Deinde diaconus, vel ipse sacerdos, manibus iunctis, versus ad populum dicit:

Ite, missa est.

Populus respondet:

Deo grátias.

SANCTA MISSA

1 gennaio 2020 – Sanctæ Dei Genetricis Mariæ
In octava Nativitatis Domini

RITUS INITIALES

Populo congregato, sacerdos cum ministris ad altare accedit, dum cantus ad introitum peragitur:

Salve, sancta Parens, enixa puérpera Regem,
qui cælum terrámque regit in sæcula sæculórum.

Sacerdos et fideles, stantes, signant se signo crucis, dum sacerdos, ad populum conversus, dicit:

In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti.

ACTUS PÆNITENTIALIS

Deinde sequitur actus pœnitentialis ad quem sacerdos fideles invitat, dicens:

Fratres, agnoscámus peccáta nostra,
ut apti simus ad sacra mystéria celebránda.

Fit brevis pauza silentii. Postea omnes simul formulam confessionis generalis perficiunt:

Confíteor Deo omnipoténti et vobis, fratres,
quia peccávi nimis
cogitatióne, verbo, ópere et omissione:
et, percutientes sibi pectus, dicunt:
mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa.

Deinde prosequuntur:
Ideo precor beátam Maríam semper Vírginem,
omnes Ángelos et Santos,
et vos, fratres, oráre pro me
ad Dóminum Deum nostrum.

Sequitur absolutio sacerdotis:

Misereátrur nostri omnípotens Deus
et, dimissis peccátis nostris,
perdúcat nos ad vitam ætérnam.

Amen.

Sequitur invocationes:

V. Kýrie, éléison.

R. Kýrie, éléison.

V. Christe, éléison.

R. Christe, éléison.

V. Kýrie, éléison.

R. Kýrie, éléison.

Amen.

Grátia Dómini nostri Iesu Christi, et caritas Dei, et
communicatió Sancti Spíritus sit cum ómnibus
vobis.

Et cum spíritu tuo.

Deinde cantatur vel dicitur hymnus:

Glória in excélsis Deo
et in terra pax homínibus bonæ voluntatis.

Laudámus te, benedícumus te,
adorámus te, glorificámus te,
grátias ágimus tibi propter magnam glóriam
tuam,

Dómine Deus, Rex cælestis,
Deus Pater omnípotens.

Dómine Fili Unigénite, Iesu Christe,
Dómine Deus, Agnus Dei, Fílius Patris,
qui tollis peccáta mundi, miserére nobis;
qui tollis peccáta mundi, súscipe deprecationem
nostram.

Qui sedes ad dexteram Patris, miserére nobis.

Quóniam tu solus Sanctus, tu solus Dóminus,
tu solus Altíssimus,

Iesu Christe, cum Sancto Spíritu: in glória Dei
Patris.

Amen.

Quo hymno expleto, sacerdos, manibus iunctis, dicit:
Orémus.

Et omnes una cum sacerdote per aliquod temporis spatum in silentio orant.

Tunc sacerdos, manibus extensis, dicit orationem collectam:

Deus, qui salútis ætérnæ,
beátæ Mariæ virginité fecunda,
humano géneri præmia præstítisti, tríbue,
quæsumus, ut ipsam pro nobis intercédere
sentiámus, per quam merúimus Fílium tuum
auctórem vitæ suscipere.

Qui tecum vivit et regnat in unitate Spíritus Sancti,
Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

Amen.

LITURGIA VERBI

Deinde lector ad ambonem pergit, et legit primam lectionem, quam omnes sedentes auscultant.

Dal libro dei Numeri

Nm 6, 22-27

Il Signore parlò a Mosè e disse: «Parla ad Aronne e ai suoi figli dicendo: Così benedire gli Israeliti: direte loro: Ti benedica il Signore e ti custodisca. Il Signore faccia risplendere per te il suo volto e ti faccia grazia. Il Signore rivolga a te il suo volto e ti conceda pace. Così porranno il mio nome sugli Israeliti e io li benedirò».

Ad finem lectionis significandam, lector acclamat:

Verbum Dómini.

Omnes respondent:

Deo grátias.

Psalmista, seu cantor, psalmum cantat vel dicit, populo responsum proferente. (Ps 66 (67))

R. Dio abbia pietà di noi e ci benedica.

Dio abbia pietà di noi e ci benedica, / su di noi faccia splendere il suo volto; / perché si conosca sulla terra la tua via, / la tua salvezza fra tutte le genti. **R.**

Gioiscano le nazioni e si rallegrino, / perché tu giudichi i popoli con rettitudine, / governi le nazioni sulla terra. **R.**

Ti lodino i popoli, o Dio, / ti lodino i popoli tutti. / Ci benedica Dio e lo temano / tutti i confini della terra. **R.**

Postea lector secundam lectionem ex ambone legit, ut supra.

Dalla lettera di san Paolo apostolo ai Gàlati

Gal 4,4-7

Fratelli, quando venne la pienezza del tempo, Dio mandò il suo Figlio, nato da donna, nato sotto la Legge, per riscattare quelli che erano sotto la Legge, perché ricevessimo l'adozione a figli. E che voi siete figli lo prova il fatto che Dio mandò nei nostri cuori lo Spirito del suo Figlio, il quale grida: Abbà! Padre! Quindi non sei più schiavo, ma figlio e, se figlio, sei anche erede per grazia di Dio.

Verbum Dómini.

Deo grátias.

Sequitur Allelúia:

Allelúia, allelúia.

Multifárie olim Deus loquens pátribus in prophétis, novíssime diébus istis locútus est nobis in Fílio. Allelúia.

Postea diaconus, vel sacerdos, ad ambonem pergit et dicit:

Dóminus vobíscum.

Et cum spíritu tuo.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam
Glória tibi, Dómine.

Lc 2,16-21

In quel tempo, [i pastori] andarono, senza indugio, e trovarono Maria e Giuseppe e il bambino, adagiato nella mangiatoia. E dopo averlo visto, riferirono ciò che del bambino era stato detto loro. Tutti quelli che udivano si stupirono delle cose dette loro dai pastori. Maria, da parte sua, custodiva tutte queste cose, meditandole nel suo cuore. I pastori se ne tornarono, glorificando e lodando Dio per tutto quello che avevano udito e visto, com'era stato detto loro. Quando furono compiuti gli otto giorni prescritti per la circoncisione, gli fu messo nome Gesù, come era stato chiamato dall'angelo prima che fosse concepito nel grembo.

Verbum Dómini.

Laus tibi, Christe.

Deinde fit homilia, quæ a sacerdote vel diacono habenda est.

Homilia expleta, cantatur vel dicitur symbolum seu professio fidei:

Credo in unum Deum,
Patrem omnipoténtem,
factórem cæli et terræ,
visibílium ómnium et invisibílium.
Et in unum Dóminum Iesum Christum,
Fílium Dei Unigénitum,
et ex Patre natum ante ómnia sǽcula.
Deum de Deo, lumen de lúmine, Deum verum de
Deo vero,
génitum, non factum, consubstantiálem Patri:
per quem ómnia facta sunt.
Qui propter nos hómines et propter nostram
salútem descéndit de cælis.
Ad verba quæ sequuntur, usque ad factus est, omnes se inclinant.
Et incarnátus est de Spíritu Sancto
ex María Vírgine, et homo factus est.
Crucifixus étiam pro nobis sub Pónito Piláto;

passus et sepultus est,
et resurréxit tértia die, secúndum Scriptúras,
et ascéndit in cælum, sedet ad déxteram Patris.
Et íterum venturus est cum glória,
iudicáre vivos et mórtuos,
cuius regni non erit finis.

Et in Spíritum Sanctum, Dóminum et
vivificántem: qui ex Patre Filióque procédit.
Qui cum Patre et Fílio simul adorátur et
conglorificátur: qui locútus est per prophétas.
Et unam, sanctam, cathólicam et apostólicam
Ecclésiam.

Confítetor unum baptísma in remissióne
peccatórum.

Et exspécto resurrectionem mortuórum,
et vitam ventúri sǽculi. Amen.

Deinde fit oratio universalis, seu oratio fidelium.

LITURGIA EUCHARISTICA

Sacerdos dicit:

Benedíctus es, Dómine, Deus univérsi,
quia de tua largítate accépimus panem,
quem tibi offérimus,
fructum terræ et óperis mánuum hóminum:
ex quo nobis fiet panis vitæ.

Populus acclamat:

Benedíctus Deus in sǽcula.

Benedíctus es, Dómine, Deus univérsi,
quia de tua largítate accépimus vinum,
quod tibi offérimus,
fructum vitis et óperis mánuum hóminum,
ex quo nobis fiet potus spiritális.

Benedíctus Deus in sǽcula.

Stans postea in medio altaris, versus ad populum, extendens et iungens manus, sacerdos dicit:

Oráte, fratres:

ut meum ac vestrum sacrificíum
acceptábile fiat apud Deum Patrem omnipoténtem.

Populus surgit et respondet:

Suscípiat Dóminus sacrificíum de mánibus tuis
ad laudem et gloriánam nómínis sui,
ad utilitátem quoque nostram
totiúsque Ecclésiae suæ sanctæ.

Deinde sacerdos, manibus extensis, dicit orationem super oblata:
Deus, qui bona cuncta ínchoas benígnus et pérficiis,
da nobis, de sollemitáte sanctæ Dei Genetrícis
lætántibus, sicut de inítiis tuæ gratiæ gloriámur
ita de perfectiōne gaudére.

Per Christum Dóminum nostrum.

Amen.

Tunc sacerdos incipit Precem eucharisticam.

Dóminus vobíscum.

Et cum spíritu tuo.

Sursum corda.

Habémus ad Dóminum.

Grátias agámus Dómino Deo nostro.

Dignum et iustum est.

Sacerdos prosequitur præfationem, manibus extensis.

In fine autem præfationis iungit manus et, una cum populo, ipsam præfationem concludit, cantans vel clara voce dicens:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.

Pleni sunt cæli et terra glória tua.

Hosánna in excélsis.

Benedíctus qui venit in nómine Dómini.

Hosánna in excélsis.

PREX EUCHARISTICA

Accípite et manducáte ex hoc omnes:

hoc est enim Corpus meum,

quod pro vobis tradéetur.

Accípite et bibite ex eo omnes:

hic est enim calix Sánguinis mei

novi et aëterni testaménti,

qui pro vobis et pro multis effundéatur

in remissióne peccatórum.

Hoc fácite in meam commemorationem.

Mystérium fídei.

Mortem tuam annuntiámus, Dómine,

et tuam resurrectiōnem confitémur, donec vénias.

Sacerdos accipit patenam cum hostia et calicem, et utrumque elevans,
dicit:

Per ipsum, et cum ipso, et in ipso,

est tibi Deo Patri omnipoténti,

in unitáte Spíritus Sancti,

omnis honor et glória

per ómnia sǽcula sæculórum.

Amen.